

Arrest

nr. 285 778 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. OGER
Tervurenlaan 116 / 6
1150 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 juli 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 juli 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 september 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. OGER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, werd gemachtigd tot een verblijf als student.

Op 30 oktober 2021 vraagt de verzoeker een hiernieuwing van zijn verblijfsrecht als student aan.

Op 28 juli 2022 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Dit is de eerste bestreden beslissing, die per aangetekend schrijven van 1 augustus 2022 aan de verzoeker ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

Betreft: K. D. T. (...)

geboren te K. (...) op (...).1994

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

adres: (...)

Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde;

Overwegende dat betrokkene op 15.09.2019 in België aankwam in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een visum type D afgeleverd in kader van zijn studies aan de onderwijsinstelling H. Z.school;

Overwegende dat aan de verlenging van het verblijf als student voorwaarden verbonden zijn. Eén van deze voorwaarden is voldoende studievoortgang in de studies aantonen.

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2019-2020 tot op heden ingeschreven is in de studierichting HZS bachelor m. n. (...) aan de H. Z.(...)school en na drie opeenvolgende academiejaren 25 studiepunten behaalde, terwijl dit volgens de wet minstens 90 studiepunten moeten zijn.

We besluiten hieruit dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is.

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

*Er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20.01.2022 waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met het oog op het nemen van deze beslissing.
(...)"*

Op 28 juli 2022 wordt aan de verzoeker tevens het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit bevel om het grondgebied te verlaten is de tweede bestreden beslissing, die per aangetekend schrijven van 1 augustus 2022 aan de verzoeker ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Gelet op artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

*Overwegende dat de genaamde K., D. T. (...)
geboren te K. (...), op (...).1994,
van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit,
verblijvende te (...)*

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

En

Artikel 13:

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Op datum van 28.07.2022 wordt in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art. 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 26.08.2019 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de

documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving (...)"

2. Over de rechtspleging

De advocaat van de verzoeker legt ter terechtzitting een attest neer van de H. Z. (...)school om aan te tonen dat de verzoeker nog steeds een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Het belang van de verzoeker bij het thans voorliggende beroep wordt niet in vraag gesteld.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 61/1/4, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.1. Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

"Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980 luidt als volgt:

De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.

Dit impliceert dat de thans bestreden beslissing steun moet vinden in de juridische en feitelijke elementen uit het dossier.

De materiële motiveringsplicht waaraan moet worden voldaan bij het nemen van de bestreden beslissing impliceert dat dit besluit gedragen moet zijn door motieven die zowel feitelijk juist als juridisch correct zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming.

De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendivan het besluit.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

In de bestreden beslissing beperkt de overheid zich tot het stellen dat de Heer K. (...) de gewenste aantal studiepunten niet bereikt heeft.

De heer K. (...) verwijt aan de overheid dat er geen rekening gehouden werd met de ongunstige omstandigheden waarmee hij te maken heeft gehad tijdens zijn studies.

Vanaf zijn aankomst in België tot voor kort, heeft hij moeten kampen met de invloed van de COVID-19 pandemie.

De meeste studenten maar ook docenten en scholen waren niet klaar en/of voorbereid voor afstandsonderwijs.

Het staat nu vast dat het gebrek aan contact en interactie het welzijn van de studenten zwaar heeft beïnvloed

De studenten hebben gevoelens van somberheid, onzekerheid en eenzaamheid ervaren. Ze hadden moeite zich te concentreren en te motiveren.

Dit toestand was bijzonder nefast voor een buitenlandse student zoals verzoeker.

Naast het feit dat het over een algemeen informatie gaat, moet worden opgemerkt dat de school van de heer K. (...) in een brief van januari 21 (zie administratief dossier) de administratie geadviseerd heeft dat mildheid gepast was.

De overheid heeft er geen rekening mee gehouden.

In die zin meent de heer K. (...) dat de verwerende partij art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980, de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden."

3.1.2. Beoordeling

3.1.2.1. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 61/1/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoeker tevens de schending aanvoert.

Artikel 61/1/4, § 2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

1° (...);

2° (...);

3° (...);

4° (...);

5° (...);

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze;

7° (...).

De Koning bepaalt de gevallen waarin de student geacht wordt zijn studies op overdreven wijze te verlengen, zoals bedoeld in het eerste lid, 6°.

In de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 104, §1, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Artikel 104 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 1. De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

1° (...);

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde;

(...)

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, moeten de termen graduaat, bachelor, master, voorbereidings- en schakelprogramma, credits en studiepunten, begrepen worden conform de decreten van de bevoegde Gemeenschap betreffende de regeling van het hoger onderwijs.

Voor de toepassing van het eerste lid, punt 9°, in het geval een masteropleiding gepaard gaat met een schakelprogramma of voorbereidingsprogramma vanaf 30 studiepunten, wordt de termijn waarbinnen zijn verblijf kan worden beëindigd verlengd met één extra studiejaar.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, indien de student, in voorkomend geval, zijn voorbereidend jaar niet met vrucht beëindigde, dan wordt dit voorbereidend jaar ook meegeteld als een jaar van zijn studie.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, indien de student tijdens het vorige academiejaar een opleiding heeft gevolgd van een hoger academisch niveau dan de huidige opleiding en die voorafgaande hogere opleiding niet met vrucht beëindigde, dan wordt dat voorafgaand jaar ook meegeteld als een jaar van zijn studie.

§ 2. Voor de toepassing van de eerste paragraaf, wordt voor de beoordeling van het aantal credits enkel rekening gehouden met:

1° de credits verworven in de huidige opleiding;

2° de behaalde credits uit voorafgaande opleidingen waarvoor in de huidige opleiding een vrijstelling werd verleend.

§ 3. De Minister of zijn gemachtigde kan aan de student of aan de instelling voor hoger onderwijs bij welke de student is of was ingeschreven, alle informatie of documenten vragen die nuttig zijn voor de toepassing van dit artikel.

Deze informatie of deze documenten moeten verschaft worden binnen vijftien dagen nadat het gevraagd is. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister of zijn gemachtigde een beslissing nemen zonder de gevraagde informatie of documenten af te wachten.”

In de eerste bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de

student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde;

Overwegende dat betrokkene op 15.09.2019 in België aankwam in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een visum type D afgeleverd in kader van zijn studies aan de onderwijsinstelling H. Z.school;

Overwegende dat aan de verlenging van het verblijf als student voorwaarden verbonden zijn. Eén van deze voorwaarden is voldoende studievoortgang in de studies aantonen.

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2019-2020 tot op heden ingeschreven is in de studierichting HZS bachelor m. n. (...) aan de H. Z.(...)school en na drie opeenvolgende academiejaren 25 studiepunten behaalde, terwijl dit volgens de wet minstens 90 studiepunten moeten zijn.

We besluiten hieruit dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is.

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

Er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20.01.2022 waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met het oog op het nemen van deze beslissing."

In se betwist de verzoeker niet dat hij na drie opeenvolgende academiejaren slechts 25 studiepunten behaalde terwijl hij overeenkomstig artikel 104, § 1, eerste lid, 2°, van het Vreemdelingenbesluit na zijn derde jaar 90 credits diende te hebben behaald.

De verzoeker betoogt dat geen rekening werd gehouden met de ongunstige omstandigheden waarmee hij te maken heeft gehad tijdens zijn studies, met name de nefaste invloed van de COVID-19-pandemie. Hij stelt dat de meeste studenten, docenten en scholen niet klaar en/of voorbereid waren voor afstandsonderwijs en dat het gebrek aan contact en interactie het welzijn van de studenten zwaar heeft beïnvloed. Dit zou bijzonder nefast zijn geweest voor een buitenlandse student zoals de verzoeker.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde op 20 januari 2022 een schrijven heeft gericht aan de burgemeester van de stad Antwerpen. Dit schrijven luidt als volgt:

"(...)

Betrokkene heeft een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning ingediend als student in toepassing van artikel 61/1/2 van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag is ontvankelijk.

In het kader van het lopende onderzoek zou ik u willen verzoeken om betrokkene uit te nodigen voor kennisname van deze brief met uitdrukkelijk verzoek om binnen de 15 dagen bijkomende documenten voor te leggen:

- *een inschrijvingsattest voor het academiejaar 2021-2022 met vermelding van de studierichting. Betrokkene maakte ons een inschrijvingsattest over van de H. Z.(...)school zonder vermelding van de richting.*
- *een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar én een bewijs van solvabiliteit van de garant. Betrokkene heeft als bewijs voldoende bestaansmiddelen een tenlasteneming conform bijlage 32 voorgelegd. De Belgische diplomatieke post die dit document heeft gelegaliseerd, heeft geen enkele vermelding betreffende de solvabiliteit van de garant aangebracht. Het ontbreken van deze vermelding betekent dat uit de documenten voorgelegd aan de bevoegde diplomatieke of consulaire post gebleken is dat het netto maandelijks inkomen van de garant onvoldoende is*

Of een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten van het verblijf, studie en repatriëring dekt;

(...)

Vanaf de ontvangst van deze brief beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de gevraagde documenten over te maken aan onze diensten.

*Anders wordt de aanvraag afgewezen. Indien de student(e) en/of de gezinsleden die hem/haar vervoegen over relevante elementen beschikken waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier in het geval van een negatief besluit, dan kunnen zij de bewijzen van deze elementen voorleggen, overeenkomstig artikel 62 en 74/13 van de wet van 15.12.1980. Deze elementen dienen eveneens binnen de vijftien dagen schriftelijk te worden kenbaar gemaakt aan onze diensten. Betrokkene behaalde op 2 jaar tijd in voor de bacheloropleiding M.N. (...) maar 11 credits, dit is te weinig om in aanmerking te komen voor de verdere verlenging van de A-kaart. Betrokkene dient na 2 jaar minimum 46 studiepunten te behalen.
(...)"*

Op 16 en 28 mei 2022 worden, gevolg gevend aan dit schrijven, een aantal stukken overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit niets blijkt echter dat de verzoeker de verweerder heeft gewezen op de invloed die de COVID-19-pandemie heeft gehad op zijn studievoortgang. Het kan de gemachtigde dan ook niet worden verweten hier bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening mee te hebben gehouden. De verzoeker meent dat het om algemene informatie gaat. Dat de COVID-19-pandemie in bepaalde periodes noodzaakte tot het volgen van afstandsonderwijs, is inderdaad een algemeen gekend gegeven. Het is echter zeker geen algemeen gegeven dat alle buitenlandse studenten hierdoor gedurende twee jaar dermate grote problemen zouden hebben gehad dat zij onmogelijk het door het Vreemdelingenbesluit vereiste aantal *credits* konden behalen. Het kwam de verzoeker dan ook toe om, in navolging van het hierboven geciteerde schrijven waarin uitdrukkelijk werd gemeld dat de verzoeker over de voorbije twee jaar te weinig *credits* had behaald, desgevallend aan de diensten van de verweerder te laten weten dat de COVID-19-pandemie hem ernstig belemmerde om voor zijn opleiding te slagen. De verzoeker heeft dit echter niet gedaan.

De Raad wijst er in dit kader op dat de zorgvuldigheidsverplichting, die rust op de bestuursoverheid, ook geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het kwam de verzoeker aldus evenzeer toe om zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen.

Daarnaast betoogt de verzoeker nog dat zijn school in een brief van januari 2021 de administratie had geadviseerd om mildheid toe te passen.

Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat de algemeen directeur van de H. Z.(school) in een schrijven van 4 januari 2021 aangaf dat enige mildheid hem wel gepast leek. Vervolgens besloot de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op 7 januari 2021 om de verzoeker (verder) te machtigen tot een verblijf als student en werd aan de burgemeester van de stad Antwerpen de opdracht gegeven om de A-kaart van de verzoeker te vernieuwen tot 31 oktober 2021.

Op 30 oktober 2021 vraagt de verzoeker nogmaals een verlenging van zijn verblijf als student aan. Op 28 juli 2022 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, dit is de eerste bestreden beslissing. In het kader van verzoekers aanvraag van 30 oktober 2021 ligt aldus geen enkel schrijven voor uitgaande van de school van de verzoeker waarin wordt geadviseerd om zijn dossier met enige mildheid te beoordelen. De verzoeker kan in het kader van de thans voorliggende weigeringsbeslissing niet dienstig verwijzen naar stukken die enkel bij een eerdere aanvraag werden voorgelegd en waarnaar hij in het kader van de thans voorliggende aanvraag op geen enkele wijze heeft verwezen. Er blijkt dan ook niet dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissingen onzorgvuldig zou hebben gehandeld. Dat de verzoeker voorheen een verdere verlenging verkreeg van zijn verblijf als student, verplicht de verweerder er hoe dan ook niet toe om dit jaar na jaar opnieuw te

doen en dit in weerwil van het niet behalen van de door het Vreemdelingenbesluit vooropgestelde credits.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoeker niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 61/1/4, § 2, van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

De verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een onzorgvuldige feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht evenmin kan worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede en laatste middel voert de verzoeker de schending aan van de hoorplicht en van artikel 62, § 1, van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Het tweede middel wordt als volgt onderbouwd:

“Art. 62. [1 § 1. Van de wet dd.15.12.80 luidt als volgt: “Wanneer er wordt overwogen om het verblijf van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of die het recht heeft om er meer dan drie maanden te verblijven, te beëindigen of in te trekken wordt de betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht en wordt hem de mogelijkheid geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden “

In de bestreden beslissing stelt de overheid dat “er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20.01.2022 waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met het oog op het nemen van deze beslissing “

De heer K. (...) meent dat hij een uitnodiging overeenkomstig art 62 van de wet dd.15.12.80 ivm de mogelijke stopzetting in hoedanigheid van student niet heeft gekregen.

In het administratief dossier vindt men geen spoor van een brief aan betrokkene gestuurd op 20.01.2022 De heer K. (...) heeft de kans niet gekregen bijkomende concrete en nuttige elementen te doen gelden in het beslissingsproces:

“De heer K. (...) heeft de kloof tussen het onderwijs die hij gevolgd heeft in zijn land van herkomst en het onderwijs in een westerse land moeten overbruggen maar heeft ook een inspanning moeten leveren (extra privé Engels lessen) omdat een grote deel van de cursussen in het engels zijn gegeven.

Bovendien, vanwege de covidpandemie heeft hij sinds zijn inschrijving tot voor kort moeten leren omgaan met de lessen op afstand wat de zaken extra moeilijk heeft gemaakt in het bijzonder voor een pas aangekomen vreemdeling.

Hij is moreel zeer getroffen geweest door de ernstige gezondheidsproblemen die zijn garant en beschermer, Dhr J. F. (...), het afgelopen jaar heeft opgelopen (kanker en verschillende chirurgische geneeskundige ingrijpen) “

Zonder twijfel, zijn dat zinvolle informaties in het kader van een individueel onderzoek.

In die zin meent de heer K. (...) dat de verwerende partij art. 62.[1 § 1. Van de wet dd.15.12.80 en het hoorplicht heeft geschonden.

6. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten

Het bevel om het grondgebied te verlaten is gebonden aan de beslissing die een einde stelt aan het verblijf van de heer K. (...).”

3.2.2. Beoordeling

3.2.2.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Wanneer er wordt overwogen om het verblijf van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of die het recht heeft om er meer dan drie maanden te verblijven, te beëindigen of in te trekken wordt de betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht en wordt hem de mogelijkheid geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden.

Vanaf de ontvangst van het in het eerste lid bedoelde geschrift beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de relevante elementen schriftelijk over te zenden. Rekening houdend met de omstandigheden eigen aan het geval kan deze termijn worden ingekort of verlengd, indien dat nuttig of noodzakelijk blijkt te zijn voor het nemen van een beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verplichting is niet van toepassing in de volgende gevallen:

1° indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten;

2° indien de bijzondere omstandigheden, eigen aan dit geval, dit in de weg staan of dit verhinderen, omwille van hun aard of ernst;

3° de betrokkene is onbereikbaar.

§ 2 (...)

§ 3 (...)

De verweerder stelt in de eerste bestreden beslissing het volgende vast:

“Er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20.01.2022 waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met het oog op het nemen van deze beslissing.”

De verzoeker brengt hier tegen in dat hij de uitnodiging overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet niet heeft gekregen. Hij betoogt dat in het administratief dossier geen spoor van een brief kan worden teruggevonden die hem werd verstuurd op 20 januari 2022. Hij voert aan dat hij niet de kans heeft gekregen om concrete en nuttige elementen aan te brengen. Hij had er graag op gewezen dat hij de kloof tussen het onderwijs dat hij gevolgd heeft in zijn land van herkomst en het onderwijs in een westers land heeft moeten overbruggen, dat hij extra privélessen Engels heeft gevolgd omdat de cursussen grotendeels in het Engels worden gegeven en dat hij daarnaast omwille van de covidpandemie ook moest omgaan met lessen op afstand wat de zaken extra moeilijk heeft gemaakt in het bijzonder voor een pas aangekomen vreemdeling. Ten slotte had hij ook willen argumenteren dat hij zeer getroffen was door de ernstige gezondheidsproblemen (waaronder kanker) van zijn garant.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde op 20 januari 2022 een schrijven richt aan de burgemeester van de stad Antwerpen. Dit schrijven luidt als volgt:

“(…)

Betrokkene heeft een aanvraag tot vernieuwing van de verblijfsvergunning ingediend als student in toepassing van artikel 61/1/2 van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag is ontvankelijk.

In het kader van het lopende onderzoek zou ik u willen verzoeken om betrokkene uit te nodigen voor kennisname van deze brief met uitdrukkelijk verzoek om binnen de 15 dagen bijkomende documenten voor te leggen:

- *een inschrijvingsattest voor het academiejaar 2021-2022 met vermelding van de studierichting. Betrokkene maakte ons een inschrijvingsattest over van de H. Z.(...)school zonder vermelding van de richting.*
- *een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar én een bewijs van solvabiliteit van de garant. Betrokkene heeft als bewijs voldoende bestaansmiddelen een tenlasteneming conform bijlage 32 voorgelegd. De Belgische diplomatieke post die dit document heeft gelegaliseerd, heeft geen enkele vermelding betreffende de solvabiliteit van de garant aangebracht. Het ontbreken van deze vermelding betekent dat uit de documenten voorgelegd aan de bevoegde diplomatieke of consulaire post gebleken is dat het netto maandelijks inkomen van de garant onvoldoende is*

Of een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten van het verblijf, studie en repatriëring dekt;

(...)

Vanaf de ontvangst van deze brief beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de gevraagde documenten over te maken aan onze diensten.

Anders wordt de aanvraag afgewezen. Indien de student(e) en/of de gezinsleden die hem/haar vervoegen over relevante elementen beschikken waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier in het geval van een negatief besluit, dan kunnen zij de bewijzen van deze elementen voorleggen, overeenkomstig artikel 62 en 74/13 van de wet van 15.12.1980. Deze elementen dienen eveneens binnen de vijftien dagen schriftelijk te worden kenbaar gemaakt aan onze diensten. Betrokkene behaalde op 2 jaar tijd in voor de bacheloropleiding M.N. (...) maar 11 credits, dit is te weinig om in aanmerking te komen voor de verdere verlenging van de A-kaart. Betrokkene dient na 2 jaar minimum 46 studiepunten te behalen.

Onderhavig document dient door de betrokkene getekend te worden. Het origineel dient aan de vreemdeling overhandigd te worden. Een ander exemplaar dient in uw dossier bewaard. Een derde exemplaar dient naar de Dienst Vreemdelingenzaken teruggestuurd te worden.

(...)"

Hoewel in het administratief dossier geen door de verzoeker gehandtekend exemplaar van dit schrijven is terug te vinden, blijkt uit de stukken van het administratief dossier wel dat een medewerker van de stad Antwerpen op 16 mei 2022 inzake het dossier van de verzoeker een inschrijvingsattest van de H. Z.(...)school met vermelding van de studierichting van de verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft overgemaakt. Hierbij wordt nog vermeld dat de nieuwe bijlage 32 nog in aanvraag is.

Op 28 mei 2022 maakt een medewerker van de stad Antwerpen opnieuw stukken over aan de Dienst Vreemdelingenzaken inzake verzoekers dossier:

- een brief van de bank;
- een bijlage 32 voor het schooljaar 2020 – 2021;
- een bijlage 32 voor het schooljaar 2021 – 2022.

De voorgelegde stukken zijn duidelijk stukken die enkel door de verzoeker zelf kunnen zijn overhandigd aan de diensten van de stad Antwerpen, en dit in navolging van de hierboven geciteerde brief. Hoewel deze brief niet rechtstreeks naar de verzoeker werd gestuurd, kan de verzoeker dan ook niet dienstig doen gelden dat hij niet de kans heeft gekregen om bijkomende concrete en nuttige elementen te doen gelden in het beslissingsproces. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoeker, met tussenkomst van de diensten van de stad Antwerpen, daadwerkelijk de mogelijkheid heeft gehad om op nuttige wijze de relevante elementen aan te voeren die zouden pleiten voor de verdere verlenging van zijn verblijfsvergunning als student.

Een schending van artikel 62, §1, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.2.2. De verzoeker beroept zich tevens op een schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State houdt de hoorplicht in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 13 oktober 2015, nr. 232.536; RvS 29 juni 2017, nr. 238.713). De hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is evenwel niet van toepassing wanneer in de betrokken regelgeving expliciet een procedure inzake hoorplicht is voorzien (RvS 3 mei 2013, nr. 223.380).

De verzoeker heeft zich in zijn middel reeds beroepen op een schending van artikel 62, §1, van de Vreemdelingenwet en de Raad heeft deze grief ongegrond bevonden.

De verzoeker kan zich *in casu* dan ook niet dienstig beroepen op een schending van de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Ten overvloede kan de Raad er nog op wijzen dat, gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet, niet blijkt dat de verweerder zou hebben verzuimd om de verzoeker de gelegenheid te bieden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

3.2.3. De verzoeker merkt nog op dat het bevel om het grondgebied te verlaten gebonden is aan de beslissing die een einde stelt aan het verblijf.

Uit wat hierboven werd uiteengezet, blijkt dat de middelen, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, ongegrond zijn, zodat de eerste bestreden beslissing overeind blijft. De verzoeker zet echter niet uiteen welke rechtsregel door de tweede bestreden beslissing zou zijn geschonden.

Het gegeven dat thans twee onderscheiden rechtshandelingen in het geding zijn, impliceert dat de verzoeker bij de uiteenzetting ter ondersteuning van het middel of de middelen moet aangeven, of dat minstens uit de uiteenzetting duidelijk moet blijken, tegen welke van deze twee onderscheiden beslissingen een welbepaalde kritiek precies is gericht.

Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid immers “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: “de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden” (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Wanneer de Raad aanvaardt dat twee onderscheiden bestreden beslissingen, omwille van de goede rechtsbedeling, in één verzoekschrift kunnen worden bestreden en met één arrest kunnen worden beslecht, zoals te deze het geval is, impliceert het bepaalde in de voornoemde artikelen 39/78 *juncto* 39/69 derhalve dat een middel of een middelenonderdeel slechts dan kan geacht worden op ontvankelijke wijze te zijn aangevoerd indien de verzoeker voldoende duidelijkheid verschaft omtrent de wijze waarop de ene dan wel de andere bestreden beslissing door de genoemde rechtsregel is geschonden. De loutere bemerking dat de tweede bestreden beslissing ‘gebonden is’ aan de eerste bestreden beslissing, volstaat echter niet. Dit klemmt des te meer nu de eerste bestreden beslissing hoe dan ook overeind blijft.

3.2.4. Het tweede middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE